No. 24.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 23 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Eenige beschouwingen omtrent de verwerping der conversie-wet, in verband met de aanneming der begrooting van 1844 en 1845; als zijnde beide omstandigheden in onmiddellijk en naauw verband met het voorstel der regering van de monsterlijke Reddingswet.

Na de verwerping der conversie-wet verwachte de Nederlandsche natie dat de regering de aangebodene staatsbegrooting van 1844 en 1845 zoude intrekken of dat dezelve door de Staten-Generaal zoude verworpen worden.

De afkeuring der conversie-wet had toch geenen zin, geene strekking, indien zij niet werd gevolgd door de afkeuring der staatsbegrooting.

Beide zijn voorgesteld om eene onregelmatige, te grootsche, te kostbare huishouding gaande te houden. De regering wilde op dezelve den stempel der goedkeuring van de vertegenwoordiging doen drukken, en aan het Nederlandsche volk doen verklaren dat hetzelve eene uitgave van ten minste 70 millioenen behoeft, om betamelijk te kunnen bestaan, dat gevolgelijk de lasten, die deszelfs voorspoed ondermijnen, niet kunnen verminderen.

De *vertegenwoordigers der Provinciale Staten*, die men wel eens vrij oneigenaardig den naam van *volksvertegenwoordigers* geeft, weigerden hunne goedkeuring aan de conversie-wet, met welke de slecht bestuurde huishouding ZONDER VERMEERDERING DER LASTEN, DIE OP DE NATIE DRUKKEN, althans nog eenige jaren, konde gaande gehouden worden; zij weigerden die *manoeuvre à la Law*, welligt bevroedende, dat de regering dan eenige jaren onafhankelijk van de *vertegenwoordigers der staten* (1) zoude kunnen handelen; dat daardoor de magt der oligarchie, die het land beheerscht, zoude zijn verbroken; dat de regering het zoogenaamde gemeene overleg (2) minder zoude behoeven en zelfstandiger tegenover eene onontbindbare Kamer zoude kunnen handelen, hetwelk met de tegenwoordige Ministers, die een weerhaan in hun wapen voeren, onmogelijk, maar mogelijk zoude zijn geweest indien de heer ROCHUSSEN aan het staatsroer ware gebleven.

Eenige onder de Staten-Generaal mogen de wet geweigerd hebben, omdat zij de herziening der geheele huishouding van den staat dringend verlangden, en dat zij de regering de middelen niet wilden verstrekken om een staat van zaken te onderhouden aan welks eind (zoo als de Graaf VAN RECHTEREN zeer kort maar waar zich uitdrukte) geschreven staat: STAATSBANKROET EN ONDERGANG VAN HET VADERLAND! —

Die leden hadden zeker het loffelijk voornemen, nadat alle zoo herhaald gebezigde dwangredenen niet hadden gebaat, het eenig middel dat de Staten-Generaal bezitten om de regering tot het invoeren eener constitutionele, zuinige huishouding te doen besluiten, bij de hand te nemen, om namelijk de toen reeds in deliberatie zijnde staatsbegrooting van 1844 en 1845 te weigeren. Hun gedrag was vaderlandslievend, moedig en consequent.

ZIJ ALLEEN WAREN BEVOEGD DE CONVERSIE-WET TE WEIGEREN; WANT ZIJ ALLEEN HADDEN EEN BEPAALD EN NUTTIG DOEL TOT WETTIGING DIER WEIGERING.

De deliberatien over de staatsbegrooting drukten het zegel op de overwegingen betrekkelijk de conversie-wet; zij maakten in eenige opzigten slechts één geheel met dezelve uit; die de conversie-wet verwierpen en de begrooting aannamen, handelden inconsequent, ten voordeele der heerschende oligarchie en ten nadeele van het volk.

Met de conversie-wet konde eene onmogelijke staat van zaken zonder vermeerdering der reeds buitensporige en alle welvaart doodende lasten nog eenige jaren worden volgehouden; — zonder de conversie-wet konde de geldverspillende huishouding, die bespottelijk voor een klein land mag worden genoemd, geen jaar bestaan, en moest men tot de meest revolutionaire, buitensporige en zedelooze voorstellen van belasting zijne toevlugt nemen. —

Hadden de Leden der Staten-Generaal die zoowel de conversie als de begrooting weigerden, de meerderheid verkregen, dan was de regering genoodzaakt eenen beteren weg in te slaan, en het land ware zonder staatsschokken gered geweest. De meerderheid de conversie-wet verwerpende, had de natie regt om zulk eenen uitslag te verwachten. Zij had daarop aanspraak, indien althans het belang van het vaderland meer gold dan dat der leden van de Kamer en van hunne naastbestaanden. — De natie werd te leur gesteld, en met die teleurstelling was de achting en het vertrouwen op de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voor weinig dagen nog het eenige pleganker aan hetwelk men zich vasthield, verloren. — Elk een die niet ziende blind is, is thans overtuigd, dat van die quasi volksvertegenwoordiging geene consequente gedragslijn, geene redding is te verwachten en dat zij, even nietig als de regering, slechts spiegelgevechten met dezelve houdt. — Het zijn *compères*, die zamenspannen om de natie met reddings- en andere wetten tot dien staat van geluk te brengen, dat zij *zorgeloos* zal kunnen wezen, *omdat zy niets meer zal bezitten.* —

Welke de gevolgen der verwerping der conversie-wet en der aanneming van de begrooting zullen zijn, is nog niet vooruit te zeggen. Herstel kan alleen van de natie en den Koning uitgaan. Is de eerste flaauw, besluit- en moedeloos, ziet de Koning, hoe ridderlijk en edelmoedig ook zijn karakter overigens moge zijn, niet uit eigen oogen maar door die van *onbekwame staatsdienaren, de Hertogen van het behoud*, dan, ja dan is het land verloren, en Nederland, het oude met roem bekende Nederland, gaat eene bange toekomst te gemoet.

De aanneming of verwerping der begrooting was de toetssteen van de kracht der Tweede Kamer, en het keerpunt, in hetwelk de betere toekomst van het land haren oorsprong moest vinden, of hetzelve eenen stap nader aan eenen wissen ondergang worden gebragt. De aanbieding der begrooting, die bij den Staatsraad onaannemelijk was geoordeeld, bewees genoegzaam de nietigheid der regering. Onwil is toch niet te vooronderstellen, daar althans eenige der Ministers, aan hunne portefeuilles met eene vaderlijke liefde schijnen gehecht te zijn, en om dezelve te behouden, voor de oligarchische onontbindbare Kamer hunne geheele zelfstandigheid, bij elke gelegenheid, verzaken. Zoodat zij, om slechts een voorbeeld aan te halen, als een of ander warhoofd onder onze geïmproviseerde staatsmannen eene heroïke maatregel, b. v., eene reddings-wet aanprijst of eene algemeene wet op de inkomsten, zij dadelijk klaar zijn zoodanige wet voor te dragen, al vonden zij die ook vroeger zedeloos, verderfelijk en tot meineed verleidende.

De Tweede Kamer miskende bij de behandeling der begrooting hare roeping, zij bleef verre beneden het standpunt op hetwelk zij zich bij de verwerping der conversie-wet plaatste; zij maakte zich medepligtig aan de zorgwekkende omstandigheden in welke het land is gebragt. *Aan haar zullen de ongehoorde afpersingen worden geweten, die men het volk voorbereid.* Door hare onberadene handelingen zal de armoede hare laatste penning, waaraan haar bloed en haar zweet kleeft, moeten offeren, en de weduwe het penningsken in de bodemlooze schatkist storten, dat tot voeding van haar kroost was bestemd. —

Wij ontkennen niet, dat er onder de leden der Tweede Kamer mannen waren, op welke de natie roem mogt dragen en die geheel aan de op dezelve rustende verpligting voldeden. Ten einde onze medeburgers, die minder dan wij den loop der beraadslagingen hebben gevolgd, in staat te stellen de handelingen der verschillende leden te beoordeelen, hebben wij de stemming omtrent de geheele begrooting, voor zooveel wij die uit de openbare dagbladen hebben kunnen vernemen, nagegaan en daaruit de volgende opmerkingen getrokken, die wij hier mededeelen, ten einde de natie in staat te stellen hare verdedigers te kennen en te waarderen, en ten einde de smet der openbare afkeuring uitsluitend kleve op diegenen, die, met welk doel ook, of uit gebrek aan moed, de heiligste zaak verlieten.

Tegen alle de twaalf hoofdstukken van uitgaven, benevens de onvoorziene uitgaven en de middelen, stemden VAN RECHTEREN en ANEMAET.

Tegen de twaalf hoofdstukken van uitgave; maar *voor* de middelen en *voor* de onvoorziene uitgaven, SASSE VAN YSSELT.

Tegen de twaalf hoofdstukken van uitgaven en *tegen* de onvoorziene uitgaven, maar *voor* de middelen, VAN NAGELL.

Bij de conversie-wet verklaarde VAN RECHTEREN reeds, dat de staatshuishouding, die bestond, niet vol te houden was; dat door eene herziening der grondwet een krachtiger, rationeler en spaarzamer bestuur moest ingevoerd worden en dat Zijn Edel Mog. tot de bestendiging van het bestaande niet konde medewerken. Deze afgevaardigde bleef zich bij de begrooting, even als de heeren LUZAC, ANEMAET en VAN NAGELL, gelijk.

De Heer SASSE VAN YSSELT, hoezeer *voor* de conversie-wet gestemd hebbende, verwierp niet te min alle de hoofdstukken van uitgave der begrooting, op dezelfde gronden als de genoemde leden.

Zijn Edel Mogende schijnt in de conversie-wet een reddings-middel gezien te hebben. Deze wet niet aangenomen zijnde, bestond er voor hem, des te meer reden de staatsbegrooting, *die alsnu eens vermeerdering van lasten moest ten gevolge hebben, te verwerpen.* (Het vervolg hierna.)

(1) Dat de grondwet ze zoodanig beschouwd, blijkt duidelijk uit de benaming. — *Staten*-GENERAAL of Generale Staten kan immers niet anders beteekenen dan algemeene vergadering der staten; op vertegenwoordiging van het volk valt daarbij niet te denken.

(2) Onder gemeen overleg moet eigenlijk worden verstaan, het loven en bieden, het toegeven zelfs van beginselen tusschen de regering en de Kamer, maar vooral beloften voor de torsoma, het uitloven van ridderorden en posten voor de getrouwe phalanx der Ministers etc.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 17. Februarij. De verschillende berigten uit de onderscheidene streken van Ierland, toonen dat de uitspraak, van schuldig tegen *O'Connell* overal de gemoederen ten hoogste heeft opgewonden. Een brief, gedagteekend Laughea, Dingsdag 13, meldt:

Het berigt van *O'Connell's* schuldig-verklaring heeft gisteren het volk gansch ter neder geslagen, en gedurende eenige uren heeft men geene zaken gedaan, maar het heden ontvangen berigt, dat men geene poging had aangewend om hem gevangen te nemen, heeft de opgewondenheid veel verminderd.

— De *Galway Vindicator* zegt, dat toen het berigt van *O'Connell's* schuldig-verklaring te Tuam aangebragt werd het volk de huizen gesloten heeft en den dag als eén treurdag doorbragt. Heden (Donderdag) moet eene vergadering plaats hebben in Temperance-Hall te Clonnel, ten einde schikkingen te maken om de Repeal rente voor 1844 bijeen te brengen, en tevens om aan de wereld te bewijzen, dat hun vertrouwen op, en hunne hewondering voor den Liberator, wel verre van veranderd of verminderd te zijn, door den uitslag der laatste procedures van het Hof van Queen's Bench, zoo mogelijk nog vermeerderd en versterkt zijn.

SPANJE.

— Het Spaansche gouvernement bezit de volgende oorlogsvaartuigen, die de dienst in Europa verrigten. De korvet *Venus*, de brikken *Manzonares* en *Nervion*, de stoomschepen *Isabella II*, *Macerpa*, *Peninsula* en *Andaluzie*, de galjoten *Guetaria* en *Isabella II*, de logger *Vidossa*, de paketboot *Carthagena* en de felouk *Rayo*.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Februarij. Eergisteren was Parijs den geheelen dag in eenen zeer zwaren nevel gehuld: op 6 schreden afstand was het niet mogelijk iets te onderscheiden. Tegen den avond is de mist nog toegenomen, en gedurende ongeveer 2 uren was de stad in eene complete duisternis gehuld, men kon zelfs het licht der gaslantaarns niet zien.

— Volgens de berigten uit Taïti ontvangen, heeft de heer *Dupetit Thouars* zonder gezeld zich van dat eiland meester gemaakt. Men kan niet begrijpen, waaraan de onverschilligheid van de koningin *Pomaré* toe te schrijven is, daar zij den tijd, om nog de fransche vlag uit te steken, onverrigterzake heeft laten voorbij gaan, en toen de Franschen aan land kwamen, geen wederstand bood. Men gelooft, dat zij zich met den engelschen consul, den heer *Pritchard*, naar Londen zal begeven, aan wiens invloed men het gedrag van de koningin toeschrijft.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 19. Februarij. Men verneemt, dat ten gevolge der conferentiën van Z. Exc. de Minister van Finantiën *ad interim*, met de Centrale Afdeeling der Tweede Kamer, eene geheele nieuwe redactie is voorgedragen betrekkelijk het ontwerp van wet, nopens de buitengewone belasting op de bezittingen, enz.

Ten gevolge daarvan heeft de wet onderscheidene wijzigingen ondergaan.

— Het testament des graven *van Nassau* is in den familekring geopend. Omtrent 40 milj Holl. guldens vallen *Willem II* ten deel, 20 milj. prins *Frederik* en 20 milj. prinses *Albert*. De gravin van *Nassau-d'Oultremont* krijgt 25.000 Thaler jaarlijksche rente met mobilair, kostbaarheden en een goedberit. In het testament komt eene clausule voor, dat zij eene grooter rente geweigerd heeft, dewijl zij de belangen van den Oranjestam niet te na wilde treden. Deze handelwijze verdient algemeene achting.

GOES, den 19 Februarij. Voor ongeveer 2 maanden heeft men onder 's Gravenpolder eene jongen *Arend* geschoten, doch slechts zoo getroffen dat hij niet konde wegvliegen. Men heeft denzelven tot heden in het leven behouden.

GEMENGDE BERIGTEN.

Ontvangen voor 's Rijks schatkist twee gulden zeven en veertig cent; zeker tot stopping van het groote lek. — De hertog van Aumale heeft aan den koning beloofd, in den aanstaanden veldtogt Abd-el-Kader gevangen te nemen; dat is te zeggen als hij kan. — Victor Hugo heeft besloten niet meer voor het tooneel te schrijven. — Maria Christina heeft 6 millioenen mede naar Spanje. — In Griekenland zou een' nieuwen opstand in de maak zijn. — De Prinses van Oranje is naar Stutgart vertrokken. — De toestand van den koning van Zweden blijft in een doen. — Omtrent Driewerf Malaise ging de Kamer over tot de orde van den dag. — Te Presburg heeft een onstuimige zitting van den rijksdag plaats gehad, over de vraag of de Joden burgers konden worden. — De sterfte is te 's Bosch groot en verontrustend. — Mrs Frij is gevaarlijk ziek. — Keizer Nikol. wil in eigen persoon naar Circassie om den oorlog ten einde te brengen. — De fin. in Texas zijn in een bloeijenden toestand; de invordering der belastingen is 12 maanden uitgesteld. — Aan de Kaukazische kust zijn, in den storm van 21. December 10 Russische schepen vergaan. — De nieuwe burgem. van Kuik is door 97 kuikens te paard ingehaald. — Te Maastricht is eene koffijhuishoudersvrouw door een heer in haar been gebeten. (Arnh. Cour. 15. Febr.) — De kosten voor de Engelsche marine in een jaar zijn 80 millioenen Nederlandsch.

Ingezonden Stukken.

De Werkvereeniging te Rotterdam.

Het stille, nijvere, statige en kooplustige Rotterdam is, van lieverlede, in eene stad van pret en vreugd herschapen, welke den liefhebberen een ruim veld, tot uitspanning en plaisirpartijen, aanbiedt. Iedere veertien dagen concert in *Eruditio Musica*, zaal-inwijdingen, concerten, bals-masqués en partijen in de Societeit « Harmonie" *genaamd* en in Cassino; *vier*, soms wel *vyf* comedie- en operavoorstellingen, in den loop van iedere veertien dagen, in Stads-Schouwburg; gedenkschriften van den *duivel*, zwijnenballetten met *duivels* in soorten, allerlei monsters, afzigtelijkheden en verder groot spectakel, alles door den beroemden Heksenmeester, de heer HAMACHER, uitgevonden en geregeld, Robert de *duivel*, in het kort, de vorst der duisternis in allerlei gedaanten en vormen; bij dat alles soirées mysterieuses door den vaderlandschen goochelaar D. L. BAMBERG, allerlei verlustigingen in *Concordia*, liefhebberij-comedien, théatres de variétés legio, tot vervelens toe; men behoeft slechts toe te tasten om het vermaak te grijpen en te knijpen, men baadt zich zelf er in, alles jubelt, geheel de stad zingt en klinkt en schijnt, in wulpsche tooi gedost, bijna een Napolitaansch aanzien te bekomen; maar —— te midden van al dat juichen en genieten, wordt laas! onverhoeds aan de zon der stedelijke weelde en overvloed, eene vale, afzigtelijke *vlek* ontwaard die velen, wijs zijnde en oogen in het hoofd hebbende, vrees aanjaagt en kommernis verwekt! Ja, ja er bestaan inderdaad dergelijke vlekken die, wanneer zij zich aan de groote hemelligchamen vertoonen, zoodanig een invloed oefenen en angst en schrik verspreiden, ofschoon, het zij de Rotterdamsche consequentie ter eere gezegd, de vermakelijkheden niet het allerminst er door lijden, en de ingezeten zich thans even min om de vlek bekreunen, als hunne vaders om de voorzegging van NUSE, of om zijn boek, hetwelk den ondergang der wereld propheteerde. Deze vlek, of vlak, zoo men haar goedvindt te doopen, is eigenlijk figuurlijk gezegd, eene Commissie die zich, sedert eenige weken, binnen de Maasstad heeft gevestigd, die den naam, van *Werkvereeniging* heeft aangenomen, bij rondgaande brieven, hare medeburgers tot giften en inschrijvingen heeft uitgenoodigd en, blijkens hare aankondiging, zeer gelukkig in haar pogen is geslaagd. Het oprigten eener *Werkvereeniging* binnen eene zoo volk- en kooprijke stad als het wereldberoemde Rotterdam, is wel en zakelijk beschouwd, ten alle tijde, eene mare van *smart* en *droefenis*; immers getuigt eene zoodanige inrigting het volslagen gebrek aan werk en bedrijvigheid voor de nijvere en arbeidzame klasse; zij getuigt dat behoefte, nood en gebrek niet alleen in hare woningen is geslopen, maar dat deze geessels zich reeds gedacht laten gevoelen; zij getuigt dat ledigang, luiheid met alle derzelver volks- en zedebedervende onheilen, hand over hand bij deze klasse toenemen of reeds, tot eene zekere onrustwekkende hoogte, toegenomen zijn, en dat men alzoo tot *kunstmiddelen* overgaat, om het ongerief te gemoet te komen, dewijl er geene natuurlijke en gewone middelen voorhanden zijn, om hetzelve uit den weg te ruimen De *Werkvereeniging* is te regt eene vlek aan de welvaarts-zon van Rotterdam, ook uit dien hoofde, dewijl zij hare operatien begint, geenszins in September of October, wanneer de naderende winter gewoonlijk de meeste bronnen van bestaan en werkzaamheid stopt, maar wel den 1. Februarij, wanneer handel, ambachten, fabriekwezen, en wat niet al meer, den gemeenen man, de hoop op den zoeten voortijd voorspiegelen. De *Werkvereeniging* is daarenboven geen teeken eener geruststellende toekomst of vooruitzigt, daar zij zich, blijkens haar rondgaanden brief, noch tot eenig fabrikaat, deszelfs bij-, voorbereidings- of nawerk, noch tot den allerminsten, wij zeggen *allerminsten* arbeid heeft kunnen bepalen, hetgeen met regt en in goeden verstande, *arbeid* te noemen is, maar alleen, *het rein houden van straten en wegen*, bij uitsluiting van alle andere verrigtingen, tot doel en oogmerk gekozen heeft. De bedoelingen en inrigten der Commissie, voor welker leden wij achting en onderscheiding belijden, zullen zeker zuiver en menschlievend zijn; nogthans duide zij ons ten beste, wanneer wij durven betwijfelen, of overleg, beradenheid en doorzigt wel de gidsen harer handelingen zijn geweest; zoo ja, dan verwondert het ons en een groot aantal Rotterdammers, dat deze heeren, welke ook weder voor ditmaal, de noodige hulpmiddelen binnen den boezem der *geheele* collectieve massa hebben gezocht en gevonden, zoodat altijd het meeste wigt van den last op de burger- of middelklasse drukt, niet hebben ingezien, dat het rein houden van straten en wegen, waartoe H. Ed. bij voorkeur, ingezetenen en kerke-ledematen willen bezigen, tot de bemoeijing der Stedelijke Regering behoort, omdat de Regering, zonder reclame of reserve, verpligt is er voor te zorgen en de daartoe vereischte kosten uit de plaatselijke kas te bestrijden; in dit geval, in geval namelijk de Regering de taak der *Werkvereeniging* had verrigt, dan ware hetzelfde getal *mest*, *drek* en *moddervegers* geëmploijeerd, van lieden gewoon zich tot zoodanige diensten te verlagen, zonder dat de *Vereeniging* juist noodig had, een corps van dergelijke personen te creëren en te organiseren; schoot de stad in geldmiddelen te kort, dan mogt het defecit, bij wijze van opcenten op het geslagt, gevonden worden, het vleesch is overigens te Rotterdam schande koop; door zoodanige beschouwing geleid, is de *Werkvereeniging* overtollig, terwijl de aanvrage om giften en contributien voor het doel harer instelling, geheel ongerijmd en ongepast is. Het afbreken van oulangs met hooge kosten herstelde en vernieuwde poorten, het afbreken en het herstellen van nieuw gebouwde, doch gescheurde en uiteengezakte kaaimuren, het aanleggen van pleinen, wandelwegen, het maken van bedijkingen, het raspen, plakken, malen etc., dat zou de zaak veranderd hebben.

Wij maken geen gewag van de bepaling, dat alleen de bijdragende ingezetenen het rein houden der straten kunnen vorderen, en dat daarentegen, hij die niet betaalt, à la *Pointu*, zijne eigene vloer veegt, veel minder van het lastige, door de geveegde en ongeveegde straat-fragmenten, aan rijtuigen en voetgangers, te veroorzaken, en denken bij voorraad aan een talereel, hetwelk ons van leedzijn doordringt: want in onze verbeelding zien wij reeds een aantal *ingezetenen* en *kerkeleden*, bij preferentie, langs straten, grachten, havens, kaaijen, stegen en pleinen, paraderen, met schop, bezem en kruiwagen, het eerbare handwerk oefenen waaraan de *Vereeniging* hun geholpen heeft; er ontbreken slechts *kluisters*, om deze ongelukkigen genoegzaam op eene lijn te plaatsen, met de geschandmerkte *boeven*, en uit de zamenleving gespogene euveldaders welke, in andere landen, tot het rein houden der straten, tot den *kruiwagen* zijn gedoemd en jaren, soms levenslang, aan de algemeene en openbare verachting zijn blootgesteld! Neen het aanmoedigen van dien liederlijken, vuilaardigen, menschontteerenden en verachtelijken arbeid voegt den leden der Vereeniging niet, wie toch wist hun daartoe te verluiden? Het ware beter *niets*, in het geheel *niets* te doen! Wanneer er geene mogelijkheid bestaat, de karige armenbedeeling, die veeltijds slechts tot levensonderhoud voor een enkelen dag, of tot betalen der huishuur strekt, *door loon voor arbeid*, te vervelvuldigen, en daardoor het lot des noodlijdenden te verbeteren — daarentegen de bedeeling zelve, voor schade en verkochte fabrikaten te laten dienen, dan blijve men ook met middelen achterwege die algemeene afkeuring verdienen! Is het niet hoogst onchristelijk, verfoeijend onzedelijk, den schamelen en in nood verkeerenden man, zulk een eerbevlekkend en waardekrenkend aas voor de voeten te werpen! Veertig cents voor ieder' dag is zeker eene milde aalmoes, eene ruime bedeeling voor een huisgezin van man, vrouw en zes kinderen; maar wij achten het onwaardig, mest- en drekruimerij tot conditio sine qua non derzelve te maken, want, *eer* verloren *alles* verloren! Nu is men er heden ten dage zoo zeer op uit om het moreel der gemeene volksklasse te verbeteren; geene behoorlijke en onafhankelijke bedrijven, beroepen en hanteringen, maar afschaffing, onthouding, matigheid, en alle die fraaije dingen, worden daartoe dienstig geoordeeld en op den voorgrond geplaatst. — Wij zouden bijna vragen: welk nut heeft dan de Maatschappij tot nut van het Algemeen gesticht? Welke voordeelen hebben ons dat hooggeprezene lager onderwijs aangebragt? Wat rigten dominés, pastoors, rabbijnen, zedepredikers en huns gelijken uit? wanneer de lieve jongelingschap, in hunne ambten treedt en verpligt is, den veronachtzaamden wijngaard des Heeren op nieuw te bearbeiden? Wij zouden bijna vragen, of het « *ore et labore*" waarsan de vaderlandsche overheid zich altijd, met betrekking tot volksvermaken, zoo vastgeklemd hield, dan zulke wrange vruchten voor de volksbeschaving heeft voortgebragt? Wij zouden vragen, welk ontzettend kwaad er in gelegen is, als de nijvere man, die dagelijks, in het zweet zijns aanschijns tobt en wroet, zich nu en dan, een enkel maal, aan een dronk bier of drank verkwikt? Wij zouden bijna vragen: of vreugd en genot, uitspanning en genoegen alleen voor den Cresus zijn bestemd, die niet zelden, in waarde, beneden den daglooner staat? Wij zouden nog meer kunnen vragen, maar herhalen liever, dat men heden ten dage de zedelijkheid der volksklasse wil verbeteren en men daarentegen dingen aanmoedigt, welke de minste vonk van eergevoel uitdooven. Dergelijke vereenigingen zullen hoe langer hoe meer het pauperismus, in alle zijne afschuwelijkheden ontblooten en ontwikkelen; wij vinden dezelve schadelijk, nadeelig voor de maatschappij; de overheden moesten dezelve weren in plaats ze op eene indirecte wijze te beschermen.

JAN.

CORRESPONDENTIE.

Heeren geabonneerden welke hunne verschuldigde kwartalen over 1843 nog niet hebben voldaan, zullen het niet ontvangen der Courant daaraan te wijten hebben.

ADVERTENTIEN.

§ § § Het heeft den Almagtige behaagd, na een § § langdurig en allersmartelijkst lijden, heden, in § den ouderdom van ruim 66 jaren, uit zijnen aardschen werkkring op te roepen den Wel-Edel Gestr. Heer *JOHANNES ANTONIUS FRIESEN*, *Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw*, gepensioneerd Chirurgijn-Majoor bij Zr. Ms. Marine en sedert vele jaren practiserend Genees-, Heel- en Vroedmeester binnen deze Stad.

De talrijke Vrienden van den Overledene, zoo buiten als binnen deze Stad, die hem naar waarde wisten te schatten, zullen met innige deelneming dit afsterven vernemen, en zeer lang zal *hier* het gemis worden betreurd van een' Man, in wien in het bijzonder vele behoeftige lijders steeds eenen belangloozen helper mogten vinden.

VLISSINGEN,
den 15. Februarij 1844.

De Executeuren-Testamentair,
C. J. VAN GORTHEM.
J. A. SCHMIDT.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 5. Maart 1844, des namiddags ten 3 ure, in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, op de Groote Markt, te Vlissingen, publiek en aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERF, geheel ingerigt tot *Winkelhuis*, en waarin sedert vele jaren met goed succes Winkel wordt gehouden, staande in de Palingstraat, Wijk L. No. 72; en

Een HUIS en ERF, zijnde het Logement genaamd *Het Matroozen Koffyhuis*, staande in de Oranjestraat, Wijk K. No. 45.

Daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22. Februarij. Sedert den 20. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

The Midora, Simpson, Oddessa, lijnzaad en wol; Anja Jan, A. Hazirinkel, Baijonne, stukgoed; August Friedrich, J. Olsen, Malaga, fruit.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Naijaden, W. Gillbrand, Gohtenburg, Frederika, J. Ronde, Bordeaux, Diamant, C. Jansen, New-Castle, Philomene, J. Christensen, Liverpool, alle ballast.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

23. Februarij 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.25	Winter garst	f 4.25
N. dito dito	« 7.65	Zomergarst	« 4.00
J. Walch. dito	« 8.75	J. Paardenboonen	« .
Nieuwe dito	« 7.65	W. Witte Boonen	« 7.25
N. Rogge	« 53.0	W. Bruine dito	« 7.50
W. Groene Erwten	« 5.25	N. W. Paardenboonen	« 5.25
Z. dito	« 5.75	N. Z. dito	« .
Koolzaad	« .	Raapolie	f 38.00 p. v.
W. dito	« .	Patentolie	« 40.50 «
St. Joosland dito	« .	Lijnolie	« 36.00 «
Haver	« .	Raapkoeken f 56.00 de 1040 st.	
Boekweit	« 4.80	Lijnkoeken « 8.50 « 100 «	

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.